

Woensdag 29 maart

Goed, nu ben ik het zat. Genoeg is genoeg. Elke kat heeft zijn grenzen. Eén keer kan ik vergeven, twee keer kan ik door de vingers zien, maar drie dagen op rij zonder ook maar een druppel melk bij het ontbijt?

Ik kan haast niet geloven dat ik dit zeg, maar toen ik vandaag beneden kwam, zag ik dat mijn bakje ALWÉÉR vol zat met WATER.

BLEGH.

Zo *dun*. Zo smakeloos. Het is gewoon niet romig genoeg om deze afschuwelijke, droge brokjes mee weg te spoelen.

Ik ben geen moeilijke kat, maar dit heeft nu lang genoeg geduurd. Een kat heeft recht op zijn ochtendmelk.

En ja, ik weet het heus wel, het is zwaar werk om een molen te runnen en iedereen heeft het druk. *Vooral* mijn baasje Willem, want de oude molenaar beult hem af tot hij erbij neervalt.

Maar HALLO, er staat een melkveehouderij letterlijk naast de deur! Moet ik die koeien daar soms zelf gaan melken?

Ah, daar komt Willem net aan. Tijd voor een hartig woordje. Echt hoor, soms denk ik wel eens dat ik het baasje ben en hij het huisdier. Mensen zijn af en toe volslagen hopeloos.

Oef, dit is *serieus* zorgwend.

Toen ik Willem vroeg waarom er

geen melk in mijn bakje zat, haalde hij alleen maar zijn schouders op en zei: ‘Sorry, Sok, er is al de hele week niks aan ons geleverd.’

‘Maar vind je dat dan niet **VREEMD?**’ vroeg ik. ‘Sjaak van de melkveehouderij komt normaal elke dag. Misschien is er wel iets gebeurd. Waarom ga je niet even bij hem langs?’

Je moet bij mensen altijd een beetje aandringen, anders maken ze zich nergens meer druk om. Het probleem is dat ze niet **NADENKEN**.

Die melk is namelijk niet het eerste wat hier de afgelopen weken is verdwenen.

Eerst waren het de muizen op de graanvelden. Toen waren het de vogels in de bomen. En tegenwoordig hoor je aan deze kant van het bos zowat geen krekel meer. Dat is niet *normaal*. Zeg nou zelf, wat moet een kat met zijn dag **DOEN** als hij niet op muizen en vogels kan jagen? Behalve misschien een paar *kleine* dutjes, maar wat is de lol van een dutje als je jezelf niet eerst hebt afgepeigerd met een lekker potje jagen?

En nu ook nog eens **GEEN MELK?**
Die koeien zijn toch zeker ook niet verdwenen?

Let op mijn woorden, er is iets **GOED FOUT**. Dieren worden opgegeten of weggejaagd, en **NIET** door mij. Er sluipt iets anders door het bos en het kruipt elke dag dichter naar de molen toe.

Mijn meester heeft natuurlijk weer niks in de gaten. Die jongen loopt alleen maar te dromen.

Hij zei alleen: 'Sjaak komt morgen heus wel weer, Sok. En zo niet, dan loop ik even langs om met hem te praten, oké?'

En toen gaf hij me een van zijn heerlijke, flinke aaien over mijn ruggengraat.

Ik kromde mijn rug en liep zo gelukkig onder zijn hand heen en weer, dat ik een paar tellen compleet vergat wie of waar ik was... En tegen de tijd dat ik het wel weer wist... was hij verdwenen!

Mensen zijn gewoon niet te vertrouwen... Ze hebben altijd wel een paar trucjes achter de hand. Ze geven je een aai en voor je het weet voel je je slaperig en loom en wil je je alleen nog maar in een balletje oprollen om een dutje te doen.

Vooruit dan maar, heel eventjes. Maar daarna ga ik op pad om de zaak te onderzoeken.